

Elevi cu dificultăți de învățare

Cote reduse de autoeficiență



Cote reduse de autoeficiență



Tipuri de recomandări la nivel de clasă (accent pe metodele instructionale)

1. **Oferiți feedback elevilor dumneavoastră despre sarcină folosind o rubrică pentru feedback explicit sau comentarii scrise pentru feedback implicit (Brophy, 2010).** Feedback-ul pe care îl dau profesorii elevilor și modul în care este prezentat este important pentru autoeficiența elevilor. În studii, elevii au comentat că, atunci când un profesor îi laudă sau încurajează, „nu crezi cu adevărat că te ajută pe moment, dar atunci când va veni vorba despre acel lucru, te ajută” (Klassen & Lynch, 2007 în <https://www.rivier.edu/journal/ROAJ-Fall-2013/J783-Bergen.pdf>).
2. **Fiți conștienți de sprijinul pe care îl oferiți în clasă și de modul în care vă oferiți ajutorul, ceea ce poate face o diferență.** Încurajați elevii să vină la dumneavoastră să ceară ajutor pentru noile proiecte și sarcini (<https://www.rivier.edu/journal/ROAJ-Fall-2013/J783-Bergen.pdf>).
3. **Folosiți abordarea RAFT (Santa, 1998) pentru a îmbunătăți înțelegerea textului narativ și expositiv de către elevi și ajutați-vă elevii să-și construiască autoeficiența prin creșterea motivației.** Folosiți RAFT pentru a diferenția conținutul și produsul pentru elevii cu abilități școlare și niveluri de cunoștințe diferite. Abordarea RAFT este definită după cum urmează:

R: asumă-ți un Rol. Cine ești tu ca scriitor?
A: ia în considerare Audiența. Cui îi scrii? Cine va citi?
F: scrie într-un anumit Format. Ce tip de scriere vei face?
T: analizează un Topic (subiect) dintr-o perspectivă relevantă. Care este subiectul sau mesajul scrierii tale?
4. **Fixați obiective de învățare cu conținut semnificativ, precis și realist pentru elevi.** De exemplu, arătați-le că cititul și scrisul constituie o parte importantă a vieții noastre. Faceți adaptări în funcție de nevoile clasei; de exemplu, ajutați elevii să scrie diferite tipuri de scrisori.
5. **Lăudați elevii pentru efortul lor indiferent de rezultatele obținute.** Acest lucru va contribui la crearea unui mediu de învățare pozitiv în care elevii vor simți că este normal să faci greșeli (Weiser, 2014).
6. **Creați activități care sunt relevante pentru experiențele și interesele elevilor (González, Moll, & Amanti, 2006).** De exemplu, în cazul în care elevilor le plac super-eroii, puteți folosi benzile desenate și le puteți cere să-și pregătească propriile benzi desenate și să își dezvolte vocabularul. Cu elevii mai mari, puteți folosi blogurile pentru a îmbunătăți abilitățile de scriere și vocabular.



Tipuri de recomandări la nivel de școală (accent pe metodele instructionale)

Anunțuri / Panouri de avertizare la școală

Puneți panouri vizuale/scrise peste tot în școală cu citate motivaționale. **Încurajați elevii să lucreze cu un mentor sau profesor și să ajute la găsirea citatelor inspiraționale și motivaționale care le plac și să participe la crearea panourilor pentru școală.**

Comunitate

Organizați întâlniri regulate între părinți și personal pentru a discuta despre progresul elevilor și pentru a spori colaborarea casă-școală. **Acest lucru va contribui la monitorizarea progresului și la discutarea problemelor legate de viața socială a elevului, cum ar fi marginalizarea, interacțiunile sociale cu colegii, comportamentul acasă și stima de sine. (McCaleb, 2013)**

Adaptări curriculare

1. **Cereți-le profesorilor să ia notițe despre elevii lor, cum ar fi situațiile în care elevii prezintă autoeficiență scăzută și de ce.** Concepeți intervenții bazate pe aceste date în colaborare cu profesorii (Hoppey & McLeskey, 2013).
2. **Faceți adaptări curriculare în termeni de diferențiere a sarcinii** și informați profesorii să efectueze adaptările necesare pentru sarcini ca să răspundă diferitelor nevoi de învățare ale elevilor și gravității fiecărui caz individual (Hall, Meyer and Rose, 2012; BBC active, 2010).
3. **Faceți adaptări curriculare în termeni de resurse** pentru a dota, unde este posibil, sălile de clasă în care există elevi cu convingeri de autoeficiență scăzută, cu materiale diferite și tehnologii avansate, cum ar fi tablete sau proiectoare, pentru a atinge un singur rezultat de învățare. (BDA, 2012).
4. **Oferiți formări de terapie prin teatru și învățare experiențială** astfel încât cadrele didactice să poată folosi jocuri de rol cu elevii lor pentru a construi încrederea (Jennings, 2013; Freeman, Sullivan & Fulton, 2003; De la Cruz, Lian & Morreau, 1998)

Disciplină

Asigurați-vă că, înainte de a lua o decizie cu privire la comportamentul elevilor, ați contactat pe părinții/tutore și pe profesor și ați obținut mai multe informații despre trecutul acestuia. **Implicați profesioniștii competenți, precum psihologul educațional sau echipa multidisciplinară, în funcție de sistemul educațional din țara dumneavoastră și de dispozițiile disponibile.**

Altele (Evaluare)

Cereți-le profesorilor să ia notițe despre elevii lor, cum ar fi situațiile în care elevii prezintă autoeficiență scăzută și de ce. Concepeți intervenții bazate pe aceste date în colaborare cu profesorii (Hoppey & McLeskey, 2013).

Altele (Implicarea elevilor – importantă pentru includere)

Încurajați cadrele didactice să ceară opiniile elevilor lor pentru problemele care îi privesc, de exemplu în legătură cu modul în care sunt predate anumite subiecte specifice și materialele folosite.

Părinți / Asociații de părinți

1. Organizați întâlniri regulate între părinți și personal pentru a discuta despre progresul elevilor și pentru a spori colaborarea casă-școală. **Acest lucru va contribui la monitorizarea progresului și la discutarea problemelor legate de viața socială a elevului, cum ar fi marginalizarea, interacțiunile sociale cu colegii, comportamentul acasă și stima de sine (McCaleb, 2013).**
2. Asigurați-vă că, înainte de a lua o decizie cu privire la comportamentul elevilor, ați contactat pe părinții/tutore și pe profesor și ați obținut mai multe informații despre trecutul acestuia. **Implicați profesioniștii competenți în acest proces, precum psihologul educațional sau echipa multi-disciplinară, în funcție de sistemul educațional din țara dumneavoastră și de sprijinul disponibil.**

Festivități / Evenimente / Activități școlare

Organizați evenimente la școală cum ar fi spectacole de teatru, târguri și zile sportive pentru care le sunt atribuite elevilor roluri și responsabilități diferite. **Acest lucru îi va ajuta să-și construiască abilitățile de încredere în sine și să le transfere de la acest context în contextul clasei.**

Achiziții ale școlii

1. **Dotați școala cu tablete și computere personale pentru ca profesorii și elevii să folosească tehnologia cu scopul de a motiva elevii cu convingeri reduse de autoeficiență și de a-i ajuta să se simtă mai încrezători (Brophy, 2010).** Cei mai mulți elevi sunt încrezători în folosirea zilnică a tehnologiei, cum ar fi telefoane mobile și tablete, deci această abordare le va crește și mai mult motivația și convingerile de autoeficiență.
2. **Faceți adaptări curriculare în termeni de resurse** pentru a dota, unde este posibil, sălile de clasă în care există elevi cu convingeri de autoeficiență scăzută, cu materiale diferite și tehnologii avansate, cum ar fi tablete sau proiectoare, pentru a atinge un singur rezultat de învățare. (BDA, 2012).

Suport elevi

1. **În cazul în care este posibil, oferiți sprijin suplimentar în clasă**, cum ar fi prezența unui asistent de predare, pentru a-i ajuta pe elevii cu autoeficiență scăzută să se mențină pe drumul cel bun (BDA, 2012).
2. **Oferiți formări de terapie prin teatru și învățare experiențială** astfel încât cadrele didactice să poată folosi jocuri de rol cu elevii lor pentru a construi încrederea (Jennings, 2013; Freeman, Sullivan & Fulton, 2003; De la Cruz, Lian & Morreau, 1998).
3. Asigurați-vă că, înainte de a lua o decizie cu privire la comportamentul elevilor, ați contactat pe părinții/tutore și pe profesor și ați obținut mai multe informații despre trecutul acestuia. **Implicați profesioniștii competenți în acest proces, precum psihologul educațional sau echipa multi-disciplinară, în funcție de sistemul educațional din țara dumneavoastră și de sprijinul disponibil.**

Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice

1. **Instituiți o cultură a incluziunii în școală** – Acest lucru poate fi realizat prin ateliere și seminarii cu cadre universitare. Aceștia îi vor ajuta pe profesori să înțeleagă aspecte ale incluziunii și să aplice practici incluzive care vor contribui la consolidarea convingerilor de autoeficiență ale elevilor (Hoppey & McLeskey, 2013).
2. Oferiți formări pentru profesori și profesori CES (cerințe educaționale speciale) cu agenții externe cum ar fi servicii de psihologie educațională și cadre universitare având ca temă modalitățile în care profesorii își pot îmbunătăți propriile lor convingeri de autoeficiență. Acest lucru îi va ajuta la rândul său pe profesori să îi sprijine pe elevii pentru a consolida propriile lor convingeri de autoeficiență (<https://www.european-agency.org/sites/default/files/TE4I-Literature-Review.pdf>)
3. **Oferiți formări de terapie prin teatru și învățare experiențială** astfel încât cadrele didactice să poată folosi jocuri de rol cu elevii lor pentru a construi încrederea (Jennings, 2013; Freeman, Sullivan & Fulton, 2003; De la Cruz, Lian & Morreau, 1998)

Tehnologie

1. **Dotați școala cu tablete și computere personale pentru ca profesorii și elevii să folosească tehnologia cu scopul de a motiva elevii cu convingeri reduse de autoeficiență și de a-i ajuta să se simtă mai încrezători (Brophy, 2010).** Cei mai mulți elevi sunt încrezători în folosirea zilnică a tehnologiei, cum ar fi telefoane mobile și tablete, deci această abordare le va crește și mai mult motivația și convingerile de autoeficiență.
2. **Faceți adaptări curriculare în termeni de resurse** pentru a dota, unde este posibil, sălile de clasă în care există elevi cu convingeri de autoeficiență scăzută, cu materiale diferite și tehnologii avansate, cum ar fi tablete sau proiectoare, pentru a atinge un singur rezultat de învățare. (BDA, 2012).

Literatură de specialitate

Definiție: Autoeficiența se referă la convingerea unui individ în capacitatea sa de a executa comportamentele necesare pentru a produce realizări specifice de performanță (Bandura, 1977, 1986, 1997). Autoeficiența reflectă încrederea în capacitatea de a exercita un control asupra propriei motivații, comportament și mediu social. Aceste autoevaluări cognitive influențează toate felurile de experiențe umane, inclusiv scopurile pentru care oamenii se străduiesc, cantitatea de energie folosită pentru atingerea scopului, și probabilitatea de a atinge niveluri speciale de performanță comportamentală. Spre deosebire de constructele psihologice tradiționale, convingerile de autoeficiență variază în funcție de domeniul de funcționare și de circumstanțele apariției comportamentului (<http://www.apa.org>).

Elevii cu dizabilități de învățare sunt mai susceptibili să raporteze niveluri mai scăzute de autoeficiență, stare de spirit, efort și speranță decât colegii lor fără dizabilități de învățare. Nu se știe dacă tendința de autopercepție negativă este o caracteristică inerentă a dizabilităților de învățare sau rezultatul unei istorii dureroase de frustrare și dezamăgire legate de situații școlare și sociale (Cosden, Brown, & Elliott, 2002 și Lackaye, Margalit, Ziv, & Ziman, 2007, p. 111).

Elevii cu dizabilități de învățare sunt un grup extrem de eterogen. Este important să ne amintim că, caracteristica fundamentală definitorie a elevilor cu dizabilități de învățare este prezența unor deficiențe specifice și semnificative de realizare în ciuda unei inteligențe globale adecvate. Diferența dintre ceea ce elevii cu dizabilități de învățare „sunt așteptați să facă și ceea ce ei pot face ... crește din ce în ce mai mult” de-a lungul timpului (Deshler et al., 2001, p. 97).

Diferența de performanță devine vizibilă și dezavantajoasă mai ales în clasele de gimnaziu, când creșterea academică a multor elevi cu dizabilități stagnează. Până în momentul în care ajung la liceu, elevii cu dizabilități de învățare au cele mai scăzute performanțe, încadrându-se sub 10% la citire, limbajul scris și matematica (Hock, Schumaker, & Deshler, 1999).

[Referință: Heward, W. L. (2013). *Exceptional children: An introduction to special education*. Pearson College Div.]

Site-uri web și rapoarte UE

http://www.council-for-learning-disabilities.org/wp-content/uploads/2014/07/Weiser_Motivation.pdf

<https://www.european-agency.org/sites/default/files/TE4I-Literature-Review.pdf>

British Dyslexia Association. <http://www.bdadyslexia.org.uk/>

Referințe

Klassen, R. M., & Lynch, S. L. (2007). Self-efficacy from the perspective of adolescents with LD and their specialist teachers. *Journal of Learning Disabilities*, 40(6), 494-507.

Hoppey, D., & McLeskey, J. (2013). A case study of principal leadership in an effective inclusive school. *The Journal of Special Education*, 46(4), 245-256.

Schunk, D. H. (2003). Self-efficacy for reading and writing: Influence of modeling, goal setting, and self-evaluation. *Reading & Writing Quarterly*, 19(2), 159-172.

Brophy, J. (2010). *Motivating students to learn*. New York, NY: Routledge

Santa, C. (1988). *Content reading including study systems*. Dubuque, IA: Kendall/Hunt Publishing.

Filippatou, D., & Kaldi, S. (2010). The Effectiveness of Project-Based Learning on Pupils with Learning Difficulties Regarding Academic Performance, Group Work and Motivation. *International journal of special education*, 25(1), 17-26.

Zimmerman, B. J., & Schunk, D. H. (2011). Motivational sources and outcomes of self-regulated learning and performance. *Handbook of self-regulation of learning and performance*, 49-64.

Vaughn, S., Klingner, J. K., Swanson, E. A., Boardman, A. G., Roberts, G., Mohammed, S. S., & Stillman-Spisak, S. J. (2011). Efficacy of collaborative strategic reading with middle school students. *American Educational Research Journal*, 48(4), 938-964.

Bergen, A. (2013). Self-efficacy, special education students, and achievement: shifting the lens. *InSight: Rivier Academic Journal*, 9(2).

Heacox, D. (2011). *Making differentiation a habit: How to ensure success in academically diverse classrooms*. Minneapolis, MN: Free Spirit Publishing.

Tomlinson, C. A. (2003). *Fulfilling the promise of the differentiated classroom*. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development (ASCD). Note. More information on this book with selected samples from the chapters can be found at <http://www.ascd.org/publications/books/103107.aspx>

De la Cruz, R. E., Lian, M. C. J., & Morreau, L. E. (1998). The effects of creative drama on social and oral language skills of children with learning disabilities. *Youth Theatre Journal*, 12(1), 89-95.

Freeman, G. D., Sullivan, K., & Fulton, C. R. (2003). Effects of creative drama on self-concept, social skills, and problem behavior. *The Journal of Educational Research*, 96(3), 131-138.

Jennings, S. (2013). *Dramatherapy: Theory and practice* (Vol. 3). Routledge.

McCaleb, S. P. (2013). *Building communities of learners: A collaboration among teachers, students, families, and community*. Routledge.

Rose, J., (2009). Identifying and teaching children and young people with dyslexia and literacy difficulties: An independent report.